

Ad 4

Der er i Danmarks Radio taget initiativ til at forbedre den eksisterende – helt utilstrækkelige – radiovirksomhed for indvandrerne. Men der er kun tale om en beskedent forbedring, nemlig en udvidelse af de nuværende 55 min. om ugen til ca. 3 timer om ugen, og disse skal stadig dække 3 forskellige sproggrupper.

Et statsligt tilskud er nødvendigt, for at der hurtigt kan ske en ændring.

Sendetiden må udvides betydeligt (et rimeligt mål må være en time om dagen til hver sproggruppe – også på arabisk, som ikke er med i de eksisterende udsendelser). Der må også afsættes midler til opsøgende virksomhed, udsendelser efter »åbenmikrofon«-princippet, mere aktuel og fyldig nyhedsformidling m. m.

Og ikke mindst må der også laves TV for indvandrerne, hvad Danmarks Radio ikke har planer om.

Selv om det strider imod den normale fremgangsmåde, vil den rigtige løsning være, at staten giver tilskuddet, men at programvirksomheden ligger i DRs regie.

Ad 5

I modsætning til Sverige giver den danske stat ingen støtte til indvandrernes foreninger.

Dermed forhindres foreningerne i rådgivningsvirksomhed i større omfang, og en lang række aktiviteter, som indvandrerne kunne tænke sig, er umuliggjort.

Ad 6

Det er i dag kun ganske få kommuner, der giver støtte til indvandrernes biblioteksvirksomhed. Samlingerne er meget små og vanskelige at benytte, da der blandt andet ikke findes en samlet registrering.

Den eneste måde at afhjælpe disse forhold på, er at give et statsligt tilskud.

Ad 7

Der er for indvandrerne et endnu større behov for kulturaktiviteter, som kan samle folk, end der er for den danske befolkning. Den sædvanlige kulturpolitik, som består i at tilbyde »kultur fra oven« eller tilbyde en rammelovgivning, har ingen virkning for indvandrerne.

Der er her, som på andre kulturområder, først og fremmest brug for midler, således at indvandrerne selv kan organisere de aktiviteter, som de har behov for.